

כְּבוֹד אֵת אֲשֶׁר עָלָה לְךָ צִמְחָה

(ט) ידעתי כני ידעתי, שהוא הכבוד. גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל. שעחיד גרעון לצאת ממנו שהקב"ה עושה נס על ירו²². ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו. שעחיד יהרשע לצאת ממנו שינחיל את הארץ וילמד תורה לישראל²². וורעו יהיה מלא הגוים, כל העולם יחמלא בצאת שמעו ושמו כשיעמיד חסה כנבעון וירח בעמק אילון²¹.

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר יי¹¹ קרה בדרך רחוב בה כל-הנחשלים אחריו ואפה עוף הוצע ולא ירא אלהים: והיה בהגית יהנה אלהתך ולך מפל-אידך מסביב יי בארץ אשר יהיה-אלהתך גתן לך נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

10 והיה דבר-יהוה אלי לאמר: הלך וקראת באוזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריה אהבת כלילתך לכפר אחר במדבר בארץ לא זרעה: קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם-יהוה:

11 ויבא עמלק וילתם עם-ישראל ברסידם: ויאמר משה אלי-יהושע כחרי-לנו אנשים וצא הלתם בעמלק מחור אנכי נצב עלי-ראש הנבעה ומטה האלהים ביד: ויעש יהושע כאשר אמר-לו משה להלתם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה: והיה כאשר ירים משה ידו ונגבר ישראל וכאשר יניח ידו ונגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו-אבן וישמו מחמיו בשב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והיה ידיו אמינה עד-כא השמש: ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לסיר-חרב: ויאמר יהוה אלי-משה כתב זאת וזכרן בפסוק ושים באוזני יהושע כרימחה אמתה את-זכר עמלק מתחת השמים: כבן משה מוצח יי ויקרא שמו יהוה-נפשי: ויאמר כיד-על-קם זה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

11 ויבא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו צדי אבד:

12 כולל גשח

12 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו (ויקרא י"ח)

13 אל יהושע, למה ליהושע, איל זקנד אמר (ז) את האלהים אני ירא ובוה כתיב (ט) ולא ירא אלהים, יבא בן בנו שאמר את האלהים אני ירא ויפרע ממי שנא' עליו ולא ירא אלהים.

13 והדברים האלו הם דברים עמוקים מאוד ומופלאים. והכל נרמו בענין אברהם זהתמור אשר רכב עליו ונעריו עמו. אשר אמר להם עבו פה עם החמור עם הרומה לחמור. כי אברהם דומה לצורה הנבדלת. והחמור הוא החומר, ושתי נעריו אשר אמר להם עבו פה עם החמור והם הכחות אשר הם חומר והם מוטבעות בחומר, ולפיכך אמר להם עבו פה עם החמור עם הרומה לחמור. בודאי הגה ישראל כמו הצורה הנבדלת, ומצרים הם החומר אשר אמרנו לך, והכנעניים הם הצורה המוטבעת בחומר אשר הוא ארור מטעם אשר אמרנו לך למעלה. וכבר אמרנו לך למעלה, כי הצורה הנבדלת הוא הפך החמרי וכך הצורה שלימה הנבדלת הפך הצורה המוטבעת החמרית הארורה.

14 (ט) ויאמר משה אל יהושע, הוא נין הנשיא אלישמע בן עמיהוד. שהיה בעל דגל אפרים

13 כתבים משני עבריהם, מלמד שהיו הכתבים גרמים מבטנים ומכחוק, אדם הפכו מכאן וקורא מכאן וקורא, שנאמר טוה וטוה הם כתובים מסאן אמרו מים וסמך שבלוחות בנס היו עומדין.

15 און עברא הארץ

16 (ה) זכור את אשר עשה לך וני רכי תנושא כר חגילאי טחה וזכרונכם משלי אחר לנבי דומר נכנס (חיוג י"ג) אשר הפכה לישראל אותן שחי וזכרות שכתתי לכם בחורה הון זהרין בהן חסוה את ובר עמלק זכור את אשר עשה לך עמלק. משלי אחר משלי אחר, אם זיתים אתם בניו של אברהם שהמשיל עצמו כאמר שנאמר (כלמטי י"ט) ואנכי עפר ואמר. ואם לאו לנבי חוסי נכנס הגקינו עצמכם לשעבודה של מצרים שנאמר (טמות ט') ויכדו את חיהם בעבודה קשה

17 ויאמר משה אל ה' בי ה' לא איש דברים אנכי וגו'. יש להקשות משה שהיה לו כל המעלות ואף שלימות הגוף היה לו כמו שאמרו על קומתו ובכל דבר איך היה זה שלא היה איש דברים והוא נחשב מן השלימות. דע כי מפני שהיה משה רחוק מן החומר, ואין כח בלתי נבדל מן החמרי כמו הפה והלשון, שכת הראיה והשמיעה אין פעולתם בתנועה רק במנוחה. כמו שהוא לאוזן ועין שפעולתם במנוחה. וזה ענין שכלי כי הגשמי פועל בתנועה, ולכך לא היה למשה כח הדבור שהוא גשמי.

16 ה' יי כני בעמלק אררה בניסין באספיה סני מכיר ירוו מתקנים וכוונתו מטכים בטבת ספר:

17 אפרים הם ורשע בר טון בנדיסחא אנים קרדא גרביח עמלק

18 אפרים. על שם אבות אברהם ויצחק שנא' בהם אפר. אברהם שנאמר ואנכי עפר ואפר. יצחק כאפר על גבי המזבח דאפרים משמע שחי אפרות. ולכך נקראו ישראל על שם אפרים שנא' הבן יקרו לי אפרים:

18 אפרים הם ורשע בר טון בנדיסחא אנים קרדא גרביח עמלק

רצו משה חקני ישראל את העם לאמר שמר את קל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: והיה ביום אשר מעברו את הירדן אלי הארץ אשר יהיה עליה נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר: וקמת עליהן את קל דברי התורה הזאת בעברתן למען אשר תבא אלי הארץ אשר יהיה עליהן נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותי לך:

ביום כי יא

ושים באוני יהושע, כלכים המוקמים הומה מימות יהושע קורין [מגלת אסתר] בחמשה עשר.

מזכר
"תורה - אה"

אם יקראו בניך וקריתו ועדותי יב או אלמדם גם בניהם עדיעד ישובו לכסא לך: כי יבחר יהוה יב בציון אלה למושב לו: זאת מנחתו עדיעד פה אשב כי יב אחתיה:

מזכר
"תורה - אה"

ויבא עמלק, רבי יוסי בן חלפתא אומר ויבא עמלק, שבא בעצה שכינס עמלק את כל האומות ואמר להם: בואו וסייעוני על ישראל. אמרו לו: לא נוכל לעמוד כנגדו, פרעה לא עמד כנגדן שטבעו הקביה בים סוף, שנאמר (ו) וניעד פרעה וחילו בים סוף, אנו היאך נוכל לעמוד כנגדן. אמר להם: בואו ואתן לכם עצה מה תעשו, אם ינצחוני ברחו לכם, ואם לאו בואו וסייעוני על ישראל, לכך נאמר ויבא עמלק, שבא בעצה.

מזכר
"תורה - אה"

העלן מן העם שמה כשלישת אלפים איש תנסו לפני אנשי העי: ויכו מהם אנשי העי כשלישים וששה איש נרדפום לפני השער עדי השכרים ויכוסו במורד וימס לבב העם יהוה למים: ויקרע יהושע שמלתו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עדי הערב הוא חקני ישראל העלו עפר על ראשם:

מזכר
"תורה - אה"

ויעלו עמר על ראשם, יאיר אלעור החחילו, קוכורים וכו' של אברהם אבינו שנאמר ליואנכו עמר ואמר יאיר אלעור וכו'

השןף יהושע את העי ושימה תל עולם שממה עד היום הזה: ואתי כו מ מלך העי חלה עליהעץ עדיעת הערב וקבוא השמש צוה יהושע ויקרדו את גבולתו מן העץ בשליכו אותה אל פתח שער העיר וקיימו עליהם אבנים גדול עד היום הזה:

מזכר
"תורה - אה"

מכתב לחוקרי מלך יהודה בגבולתו קווי מן הלו: וכן אמרתו בדמימי אלכה בשערי שאל פקדתי יתור שנותי: אמרתו לא יראה יהוה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי תדל:

מזכר
"תורה - אה"

בארץ החיים, חיים מתמשך בו לכל החיים חיים רשון שני' לח החיים יבלוה חק לחיים שאין מזכירין גם כן שתי חיותיו. (טולם ע"כ):

מזכר
"תורה - אה"

כרכעא טניה רכי יהודה נישאה מר אב מר רכריב כמרו כיי ער עד כי ביה יי צור עולמים אמר ליה כל רחלה כמרו כהקבה: ררי לו כרעה בעולם הוה ולעולם הבא אמר ליה אנא רכי קאקטיא לי כא: שא רכריב ביה ולא כריב יה כודיש ר יהודה כר אילעא אלו שני: יולמוח שכרא הקבה אחר כה" ואר כוד וואני יודע אם העולם הבא כוד והעולם הוה כה" אם העולם הוה כוד והעולם הבא כה" כשרא אמר: אלה רחלות השמים והארץ כהכראם אל חקרי כהכראם אלה כה" כרא [ר] אמר העולם הוה כה" והעולם הבא כוד

מזכר
"תורה - אה"